

zatížených zaznamenanou pohledávkou, neboť nabyvatel svých zájmů dbalý může z pozemkové knihy záznam seznati a tak si uvědomiti, že zatím jen zaznamenaná, a proto jen podmíněná pohledávka, může správním býti přeměněna v pohledávku nepodmíněnou, za kterou nabyvaná nemovitost ručí.

Čís. 16166.

Přihlášení nedoplatků převodních poplatků ke konkursu povinného není zákonným prostředkem k jejich vymáhání a nepřerušuje se jím tříletá promlčecí lhůta stanovená pro přednostní zákonné zástavní právo (§ 72 poplat. zák. č. 50/1850 ř. z.).

(Rozh. ze dne 3. června 1937, 1937, R I 413/37.).

Exekuční soud rozvrhuje nejvyšší podání za exekučně vydraženou nemovitost, nepřikázal Československému státu (bernímu úřadu v J.) přihlášenou pohledávku na převodním poplatku. Rekursní soud přikázal na dotčenou pohledávku částku 12.359 Kč 60 h. Důvody: Poplatek z převodu, který byl přihlášen v přednostním pořadí, se vztahuje na nemovitosti zapsané ve vložkách č. 124 a 466. Převod byl proveden roku 1931. Prvý soud vyhověl odporu vymánající věřitelky proti přikázání dotčeného poplatku v přednostním pořadí v plném rozsahu, dovolává se toho, že jest poplatek promlčen, ježto nebylo v tříleté lhůtě po předepsání vloženo pro něho zástavní právo. Rekurs je částečně odůvodněn, neboť nelze přehlédnouti, že bylo promlčení podle § 10 konk. ř. dne 2. března 1932 přerušeno prohlášením konkursu na jmění povinné, ač konkurs ten nebyl dosud skončen. Přerušování to se vztahuje na veškeré pohledávky proti úpadci. Potud nebylo také třeba vkladu nebo záznamu zástavního práva. Zásadně tedy ručí vydražená nemovitost za poplatek z převodu.

Nejvyšší soud obnovil v té příčině usnesení soudu první stolice.

Důvody :

Zákonným prostředkem k vymáhání převodních poplatků není pouhé přihlášení jejich nedoplatků ke konkursu povinného a nelze vyvozovati opak ani z ustanovení § 10 konk. ř. č. 64/1931 Sb. z. a n. Neboť přerušování promlčení podle § 10 konk. ř. má na zřeteli jen přerušování promlčení nároku jakožto konkursní pohledávky, tedy osobního nároku proti úpadci, poněvadž konkursní pohledávku nelze jinak vůbec uplatniti než přihláškou (§ 104, 105, odst. 3 konk. ř.). Netýká se to však přerušování promlčení přednostního práva věcného (§ 72 popl. zák.). Rovněž ustanovení § 55 konk. ř., obsahující předpoklady pro přednostní právo poplatků, se týká přednostního práva konkursní pohledávky.

V souzeném případě mohla finanční správa dokonce i za konkursu (čl. III č. 3 uvoz. ustanovení ke konk. ř. č. 64/1931 Sb. z. a n.) užití některého z prostředků k vymáhání převodního poplatku ve smyslu naří-

zení ministra financí ze dne 3. května 1850, č. 181 ř. z. za účelem přerušení tříleté promlčecí lhůty přednostního práva, stanovené v § 72 popl. zák. č. 50/1850 ř. z., poněvadž platební rozkaz ze dne 17. března 1932 byl správci konkursní podstaty doručen dne 21. března 1932 a poplatek byl splatný do 30 dnů od doručení, t. j. do 20. dubna 1932. Tříletá promlčecí lhůta přednostního práva uplynula tedy teprve dnem 20. dubna 1935, kdežto konkurs byl vyhlášen dne 2. března 1932.

Čís. 16167.

Odpovědnost dozorce ustanoveného podle § 9 zák. č. 12/1894 ř. z. Dozorce ustanovený podle řeč. předpisu má na rozdíl od závodního dbáti toliko toho, aby bezpečnostní opatření předepsaná báňským úřadem neb závodní správou byla dodržována a prováděna, nikoli učiniti veškerá bezpečnostní opatření, jež jsou způsobilá zameziti při opatrném výkonu práce ohrožení dělníkovo, i bez výslovného příkazu a předpisu podle zkušenosti a vědy.

(Rozh. ze dne 3. června 1937, Rv I 2593/35.).

Žalobce, jenž jest horníkem po 32 let, pracoval v posledních čtrnácti letech na jámě Jan III., patřící vlastnický firmě Uhelné společnosti, a. s. v M. R. Jako havíř, zaměstnaný v plánu, utrpěl na uvedené jámě dne 12. června 1931 úraz. Žalobce jest 175 cm veliký a vozík (hunt) jest až k okraji 140 cm vysoký, stojí na kolejích a vidlice jest vysoká asi 15 cm resp. převyšuje okraj vozíku asi o 15 cm. Nosný kotouč, z něhož podle žalobcova tvrzení lano spadlo, není vzdálen výše než 2 m 30 cm od hořejšího okraje kolejnic na lanové dráze. Tvrdě, že při práci dne 12. června 1931 u východní lanovky, a to při odtahování vozíků, které jsou dopravovány lanem a které se z něho samočinně vyvěšují, vyvěsilo se lano běžící po kotouči a spadlo žalobci na hlavu, takže se zhroutil a vozík zapnutý ještě na laně na něho najel a způsobil mu zranění, domáhá se na žalovaném dozorci (vrchním důlním) Antonínu H. náhrady škody 37.514 Kč 08 h a placení důchodu 515 Kč 92 h měsíčně. Žalovaný namítal, že toho dne, kdy se úraz stal, nalezl žalobce ležícího na prázdné trati dolní lanovky, kde nebylo žádných vozíků. Místo nehody bylo mezi dvěma kotouči, lano bylo na obou zavěšeno a běželo řádně. Lano s kotouče nespadlo. Žalobce řekl tehdy žalovanému, že posunoval vozíky a nezpozoroval, že za ním jedou vozíky na laně, a že se tak dostal mezi vozíky. O spadnutí lana nic neřikal. Odst. 11 všeobec. bezpeč. předpisů nemůže spadnutí lana zabrániti. Mimo to není žádného předpisu pro mostecký revír o t. zv. obsazování jedním mužem. Žaloba byla zamítnuta soudy všech tří stolic, nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

V souzené věci jde o žalobu horníka, jemuž se přihodil na dole při práci úraz, na náhradu škody podle § 47 zák. o úraz. poj. Žalovaný byl dozorcem na šachtě a odpovídá tedy v rozsahu druhého odst. § 47 dotč.